

и разбирамъ, бабо, ела ти сама да видишъ!“ Бабата дошла и се навела надъ пещъта за да ѝ разгледа. Момиченцето безъ да се бави, на часътъ тласнало бабата съ всичката си сила и тя се намърсила цѣла въ пещъта. Момиченцето затворило вратата на пещъта и бабата изгорѣла на часътъ. По този начинъ сестричето избавило себе си и братчето си.

Слѣдъ това момиченцето се затекло по-скоро при своето братче и му отворило. Когато се видѣли свободни, тѣ се пригърнжли и заплакали отъ радостъ. Подиръ това, тѣ отишле въ къщи. На едно мѣсто тѣ намърлили една крина, която била пълна съ желтици. Братчето и сестричето си взели колкото искали и тръгнжли да си отиватъ. Слѣдъ малко тѣ намърлили правия пътъ и си отишле у тѣхъ. Баща имъ се много зарадвалъ и съ сълзи на очи ги прѣгърнжлъ. Още повече се зарадвалъ, когато дѣцата му дали паритѣ. Майка имъ ѝ нѣмало. Тя отдавна била умрѣла отъ тъга. Сега бащата станжлъ богатъ и взелъ да живѣе весело съ дѣцата си.

Левъ и червей.

(басня).

Въ една пещера живѣлъ единъ левъ. Прѣдъ пещерята се намирало едно голѣмо дърво. Расло, задебелѣло и най-сѣтнѣ стѣснило дупката на пещерата, та левътъ съ мъка влизалъ и излизалъ отъ нея. Веднѣжъ левътъ се разсърдилъ на дървото и искалъ да